

Gud kan resa dig upp ur döden

Predikan i Korskyrkan, Borås påskdagen den 16 april, 2006, Micael Nilsson

Men om det nu förkunnas att Kristus har uppstått från de döda, hur kan då några bland er säga att det inte finns någon uppståndelse från de döda? Om det inte finns någon uppståndelse från de döda har inte heller Kristus uppstått. Men om Kristus inte har uppstått, ja, då är vår förkunnelse tom, och tom är också er tro. Och då visar det sig att vi har vittnat falskt om Gud, eftersom vi har vittnat om Gud att han har uppväckt Kristus, som han ju inte kan ha uppväckt om det är sant att de döda inte uppstår. Ty om inga döda uppstår har heller inte Kristus uppstått. Men om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös, och ni är ännu kvar i era synder. Då är också de som har avlidit i tron på Kristus förlorade. Gäller vårt hopp till Kristus bara detta livet, då är vi de mest ömkansvärda bland människor. Men nu har Kristus uppstått från de döda, som den förste av de avlidna. (1 Kor 15:12-20)

Det är påskdag. Ingen morgon är ljusare än påskdagsmorgon. Ingen dag är större, ingen fest mer jublande, ingen glädje mer lyftande, inget annat kort ögonblick rymmer så mycket evighet som påskdagen gör.

Därför firar troende människor över hela världen denna dag hoppets seger över hopplösheten, kärlekens seger över onskan och livets seger över döden.

1 Kor 15 kallas för "Uppståndelsens kapitel". Där besvarar Paulus frågor och argumenterar runt omkring uppståndelsen. Paulus menar att "...om Kristus inte har uppstått, ja, då är vår förkunnelse tom, och tom är också er tro." Han fortsätter: "om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös, och ni är ännu kvar i era synder."

D.v.s. hela den kristna tron står och faller med påskdagens budskap om den tomma graven och den levande Frälsaren. Den kristna tron är nämligen inte bara en lära, filosofi och kyrkoorganisation.

Den kristna tron är också budskapet om ett makalöst mirakel. Bibeln påstår att döden är besegrad.

Och det berör oss alla. Vi vet nämligen redan utgången av våra liv. Livet har en 100% dödlighet. Om vi får leva så dör vi. Bibeln säger att det är människans lott att dö och sedan dömas, Hebr 9:27.

Nu påstår evangelierna alltså att det mönstret är brutet. En gång - och en gång för alla. Döden ska vi möta. Men inte längre som förr. Nu är döden en besegrad fiende. Jesu tomma grav har förändrat förutsättningarna för liv och död.

Det berättas om ett intressant möte mellan den franske matematikern Auguste Comte och den skotske författaren Thomas Carlyle. Samtalet kom att handla om religion. Comte föreslog att de två skulle starta en ny religion som kunde ersätta kristendomen. En religion byggd på positivt tänkande och matematiska principer. - *Mycket bra*, mr Comte, svarade Carlyle. - *Det enda du behöver göra är att tala som ingen annan har talat, leva som ingen annan levat, och därefter bli korsfäst för att sedan uppstå efter tre dagar, och få världen att tro att du fortfarande lever. Då kan din religion ha en möjlighet att få framgång.*

För detta var vad Jesus gjorde: Han talade som ingen annan talat före honom. Han levde som ingen annan levde före honom. Han dog en brottslings död på ett romerskt kors. Det hade många gjort före honom, men ingen hade gjort det som han. Och som den ende lämnade han döden. Man kan tycka vad man vill om Jesus, men ingen kan ta ifrån honom detta: Som ingen

annan har han påverkat världshistorien. Ingen annan har förvandlat så många människors liv som han.

Det som nu gör denna märkvärdiga berättelse så hoppingivande är orden "för oss".

*"Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog **för oss** medan vi ännu var syndare." (Rom 5:8)*

*"Gud har inte bestämt oss till att bli offer för vreden utan till att vinna frälsning genom vår herre Jesus Kristus, som har dött **för oss** för att vi skall leva tillsammans med honom, vare sig vi nu är vakna eller sover." (1Thess 5:9-10)*

*"Genom att Jesus gav sitt liv **för oss** har vi lärt känna kärleken." (1 Joh 3:16)*

Orden "för oss" tar påskveckans berättelser ut ur historieboken och in i våra liv. P.g.a. dessa ord kan detta bli ditt personliga hopp. Det var gjort för dig.

Så låt oss nu med detta i minnet ta några steg närmre berättelsen. Låt oss gripa tag i några citat från uppståndelseberättelsen och från den text vi hört läsas tidigare i gudstjänsten (Joh 20:11-18).

Citat ett: *"Varför gråter du, kvinna?"*

Vid Kyrkornas Världsråds generalförsamling i Vancouver 1983 fanns en representant från en annan religion. När han sett den långa föredragningslistan ber han att få ställa en fråga. Detta är hans fråga: *"Om Jesus har uppstått från de döda, varför är ni alla så bekymrade?"*

Var inte det en bra fråga?

- *Varför gråter du kvinna?*

Marias ögon är grumliga av tårar. Hennes förstånd är omtöcknat av sorgen. Fast detta är den ljusaste morgon världen känt är det mörkt i hennes liv. Maria gråter. Hennes liv har fallit samman. De har dödat hennes hopp. Så bryter frågan in i hennes tillbommade värld: - *Varför gråter du kvinna?*

Hon vänder sig tvärt. Kanske är det morgondimman. Kanske är det tårarna som skymmer. Kanske blir hon bländad av ljuset efter att ha stirrat så länge in i gravmörkret. Kanske är det hennes förtvivlan. Av någon anledning känner hon inte igen Jesus.

Så är det nämligen många gånger i våra liv. Han har lovat sin ständiga närvaro. Alla dagar. Alla *slags* dagar. Men ofta undrar vi var Gud är. Ibland har vi så svårt att känna igen honom. Fast han är där, alldeles nära.

Maria grät... den gladaste dag som mött mänskligheten. I himmelen jublade änglarna. På jorden grät Maria. Den ljusaste morgon som grytt stirrade hon in i gravmörkret. Den lyckligaste dag historien känner var hon ledsen, bruten och full av sorg. Och frågan är varför. - *Varför gråter du kvinna?*

Hennes sorg beror ju faktiskt inte på att Jesus är död.

För han lever.

Hennes sorg kommer av att hon TROR att Jesus är död. Att hon ännu inte förstått vem han är som hon älskar så. Och därav kommer också många av våra sorger.

För också idag är det sant att han lever. Och att vi gråter.

Att vi gråter, sörjer och bekymrar oss för sådant vi inte skulle gråta över om vi bara förstått. Lyssna till citat nr. två: *Hon svarade: "De har flyttat bort min herre, och jag vet inte var de*

har lagt honom." När hon hade sagt det vände hon sig om och såg Jesus stå där, men hon förstod inte att det var han.

Jesus hade talat till Maria om detta tidigare. För sina lärjungar hade han gjort det många gånger. Jesus hade sagt att han skulle komma att dö, att det måste ske, men att han också skulle uppstå på tredje dagen.

När du läser detta idag, du som har facit i hand, du som vet vad som hände påskdagen, är det en gåta att de inte begrep. Men lärjungarna hade inte facit i hand.

Jesus talade om sådant som aldrig hänt förr. Om sådant som aldrig händer annars. Döda uppstår inte. Lärjungarna hade inga sådana erfarenheter. Och då är det svårt att förstå. Så är det med Bibeln. Där finns många fantastiska berättelser, trösterika ord och storslagna löften. Inte minst om din uppståndelse. T.ex skriver Paulus i "Uppståndelsens kapitel": *Alla kroppar är inte likadana, människorna har sina, boskapen sina, fåglarna sina och fiskarna sina. Vidare finns det himmelska kroppar och jordiska, men de himmelska har sin glans och de jordiska har en annan.* (1 Kor 15:39-40)

Vad jag nu säger er är ett mysterium: vi skall inte alla dö, men vi skall alla förvandlas, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty den kommer att ljuda, och då uppstår de döda i oförgänglig gestalt, och vi förvandlas. Detta förgängliga måste kläs i oförgänglighet och detta dödliga kläs i odödlighet. (1 Kor 15:51-53)

Jesu tomma grav är ett löfte om att också din grav ska stå tom en dag. Det är detta som ligger i orden "för oss". Gud kan resa dig upp ur graven och ut i livet. Paulus säger att det ska ske. Du ska förvandlas.

Men hur ska du kunna förstå det?

Du har ju inga sådana erfarenheter än. Därför står du där som Maria. Du gråter och bekymrar dig, och ibland frestas du t.o.m. att ge upp evigheten för den här världen, för att du ännu inte förstår vad hans uppståndelse innebär.

Johannes fångar det bäst:

Mina kära, nu är vi Guds barn, men det har ännu inte blivit uppenbart vad vi kommer att bli. Vi vet dock att när han uppenbarar sig, kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är. (1 Joh 3:2)

Maria möter den gladaste dag som solen gått upp över med tårar och bedrövelse, för att hon ännu inte förstod.

Men så förstod hon. Lyssna till nästa citat: ***Jesus sade till henne: "Maria." Hon vände sig om och sade till honom: "Rabbouni!"***

Hur går det egentligen till? Maria förstod tillslut. Men inte genom ännu en bibelförklaring. Inte genom ett teologiskt föredrag. Det enda som händer är att Jesus säger hennes namn. Teologi och teori blir en varm röst. En röst Maria känner igen. Teologin om Jesu uppståndelse blir en personlig erfarenhet för Maria i ett personligt tilltal.

Du behöver inte förstå allt.

Du kommer inte att förstå allt.

Men du måste förstå hans kärlek till dig på ett personlig plan. Man kan gå till kyrkan för att det är påskdag. Man kan lyssna till det märkvärdigaste budskap som någonsin proklamerats. Man kan lyssna till de stora orden och sjunga med i de traditionsburna psalmerna. Och man kan gå därifrån, utan att det någonsin fick bli personligt. När Jesus sa "Maria" blev det personligt. Och Maria förstod.

Sist av allt måste det också för oss få bli personligt.

Jesu kors är för dig. Jesu tomma grav är för dig. Det hela är personligt.

P.g.a. hans kors kan du våga se dig tillbaka. För korset är försoning. P.g.a. korset är du förlåten. P.g.a. korset kan du lägga dina synder bakom dig. P.g.a. korset kan du våga se bakåt. P.g.a. den tomma graven kan du våga se framåt. Hans tomma grav är ett löfte. Eftersom hans grav stod tom en påskdag för snart 2000 år sedan ska din grav en dag stå tom. – *Vi ska förvandlas.*

När Maria förstått läser vi vårt sista citat: **Maria från Magdala gick då till lärjungarna och talade om för dem att hon hade sett Herren och att han hade sagt detta till henne.**

Mötet med den Uppståndne rätar ryggar, tänder blickar och föder frimodighet. Maria är ett exempel. Låt mig avsluta med ett annat.

Det är första maj. Året är 1990. Platsen är Röda torget i Moskva. Det är Sovjetisk tid.

Det är m.a.o. tid för den gamla diktaturens årliga makt demonstration. Den årliga paraden av soldater, tanks och missiler har just passerat - och saluterat - de gamla kommunistiska ledarna på sina hedersplatser.

Men denna gång följer ett annorlunda demonstrationståg det officiella. Efter den militära maktens uppvisning, i stöveltrampens spår, bär nu med mödosamma steg under den tunga bördan en ortodox präst ett stort grovt kors. Efter honom följer en grupp människor, en väldig skara, som detta år har kommit till denna plats för att äntligen få säga sitt. När marschmusiken tystnat och jaktplanen försvunnit i horisonten bryts den vördnadsfulla tystnaden av dessa människors rop på: "*Bröd!*" ... "*Frihet!*"... "*Sanning!*"

När massan kommer fram till den gamla arroganta maktens upphöjda plats vid Kremls paradbalkong och möts av vrede och ilska blickar från dem som aldrig behövt vänja sig vid sådant, stannar korsbäraren tvärt. Med förenade krafter lyfter två präster det obekväma och svårhanterliga korset upp över allas huvuden. Korset höjs inför förskönade bilder av Marx, Engels och Lenin, liksom inför det kommunistiska partiets generalsekreterare och unionens enväldshärskare Michail Gorbatjov.

Så ropar prästen med en stämma som klyver det högljudda larmet från den upphetsade folkmassan: - *Michail Sergejevich!* (vilket var presidentens båda förnamn). - *Michail Sergejevich! Kristus är uppstånden!*

Det är rike mot rike. Det är makt mot makt. Det ena riket beskrivs bäst med maktspråk, trupper och tanks.

Det andra riket förklaras med ett grovt kors - och en öppen grav. Och all vår förståelse av makt och storhet måste härmed omdefinieras.

Röda torget, Vita huset... Bäva månne denna världens mäktiga. - *Kristus är uppstånden!*

Så vågar de fattiga och de små falla de stora och väldiga i talet. För Kristus lever - och vi med honom!

Inbjudan

- Maria. Ett ord. Ett namn. Och Maria förstår. Han lever. Och det berör mig. Det måste få bli personligt. I vår bönestund får du lyssna noga. Lyssna bedjande. Lyssna till hur den Uppståndne viskar ditt namn. Viskar att det gäller dig. Korset... den öppna graven. Det är du och han. Du får lyssna. Han får tala. Du får tala. Han vill lyssna. För det är först när det blir personligt det blir på riktigt. Låt oss be.